

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Højesteret (Tanska) on esittänyt 3.5.2010 — Post Danmark A/S v. Konkurrencerådet

(Asia C-209/10)

(2010/C 179/40)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Højesteret

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Post Danmark A/S

Vastapuoli: Konkurrencerådet

Sivuväliintulija: Forbruger-Kontakt a-s

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko EY:n perustamissopimuksen 82 artiklaa tulkittava siten, että määräävässä asemassa olevan ja lähetysten kuljettamiseen velvollisen postiyhtiön valikoivat hinnanalennukset tasolle, joka alittaa postiyhtiön keskimääräiset kokonaiskustannukset mutta ylittää yrityksen keskimääräiset rajakustannukset, voivat olla markkinoilta sulkemiseen perustuvaa väärinkäyttöä, jos katsotaan, ettei hintojen asettamisella tälle tasolle ole ollut tarkoitus sulkea kilpailijaa markkinoilta?
- 2) Jos kysymykseen 1 vastataan siten, että valikoivat hinnanalennukset kysymyksessä 1 selostetussa tilanteessa voivat joissakin olosuhteissa olla markkinoilta sulkemiseen perustuvaa väärinkäyttöä, mitä olosuhteita kansallisen tuomioistuimen on tällöin otettava huomioon?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Obersten Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 3.5.2010 — Doris Povse v. Mauro Alpago

(Asia C-211/10)

(2010/C 179/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Doris Povse

Vastapuoli: Mauro Alpago

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen (EY) N:o 2201/2003⁽¹⁾ (jäljempänä Bryssel II a -asetus) 10 artiklan b alakohdan iv alakohdassa tarkoitettuna ”lapsen huoltoa koskevana tuomiona, joka ei edellytä lapsen palauttamista”, pidettävä myös sellaista väliaikaismääräystä, jolla vanhemman päätösvalta, erityisesti oikeus päättää lapsen asuinpaikasta, määrätään lapsen pois vieneelle vanhemmalle siihen saakka, kunnes lopullinen huoltoa koskeva tuomio annetaan?
- 2) Kuuluuko palautusmääräys Bryssel II a -asetuksen 11 artiklan 8 kohdan soveltamisalaan vain silloin, kun tuomioistuin määrää palauttamisesta antamansa huoltoa koskevan tuomion perusteella?
- 3) Jos 1 tai 2 kysymykseen vastataan myöntävästi:
 - 3.1 Voidaanko tuomion antaneen tuomioistuimen toimivalan puuttumiseen (1 kysymys) tai siihen, että Bryssel II a -asetuksen 11 artiklan 8 kohtaa ei voida soveltaa, vedota toisessa valtiossa sellaisen tuomion täytäntöönpanoa vastaan, jonka tuomion antanut tuomioistuin on varustanut Bryssel II a -asetuksen 42 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla todistuksella?
 - 3.2 Vai onko vastaajan tällaisessa tilanteessa pyydettävä tuomion antaneessa valtiossa todistuksen peruuttamista, jolloin täytäntöönpanoa voidaan toisessa valtiossa lykätä siihen saakka, kunnes tuomion antaneessa valtiossa annetaan ratkaisu?
- 4) Jos 1 ja 2 tai 3.1 kysymykseen vastataan kieltävästi:

Onko toisen valtion tuomioistuimen antama ja tämän valtion lainsäädännön mukaan täytäntöönpanokelpoinen ratkaisu, jolla lapsen pois vienynt vanhempi määrätään väliaikaisesti lapsen huoltajaksi, Bryssel II a -asetuksen 47 artiklan 2 kohdan mukaan esteenä Bryssel II a -asetuksen 11 artiklan 8 kohdan nojalla ensimmäisessä valtiossa aiemmin annetun palautusmääräyksen täytäntöönpanolle myös silloin, kun se ei ole esteenä kansainvälisestä lapsikaappauksesta Haagissa 25.10.1980 tehdyn yksityisoikeuden alaa koskevan yleissopimuksen (jäljempänä lapsikaappaus sopimus) nojalla toisessa valtiossa annetun palautusmääräyksen täytäntöönpanolle?

5) Jos myös 4 kysymykseen vastataan kieltävästi:

5.1 Voidaanko ratkaisun, jonka sen antanut tuomioistuin on varustanut Bryssel II a -asetuksen 42 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla todistuksella, täytäntöönpanosta kieltäytyä toisessa valtiossa, jos olosuhteet ratkaisun antamisen jälkeen ovat muuttuneet siten, että täytäntöönpano nyt vaarantaisi vakavasti lapsen edun?

5.2 Vai onko vastapuolen vedottava näihin muuttuneisiin olosuhteisiin ratkaisun antaneessa valtiossa, jolloin täytäntöönpanoa voidaan toisessa valtiossa lykätä siihen saakka, kunnes ratkaisun antaneessa valtiossa annetaan asiassa ratkaisu?

(¹) Verordnung (EG) Nr. 2201/2003 des Rates vom 27. November 2003 über die Zuständigkeit und die Anerkennung und Vollstreckung von Entscheidungen in Ehesachen und in Verfahren betreffend die elterliche Verantwortung und zur Aufhebung der Verordnung (EG) Nr. 1347/2000; EYVL L 338, s. 1

Valitus, jonka Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH on tehnyt 6.5.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-321/07, Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 3.3.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-216/10 P)

(2010/C 179/42)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH (edustajat: Rechtsanwalt R. Kunze ja Rechtsanwalt G. Würtenberger)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Applus Servicios Tecnológicos, SL

Vaatimukset

— Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-321/07, Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH v. SMHV — Applus Servicios Tecnológicos, SL, 3.3.2010 antama tuomio (valituksenalainen tuomio), jolla tuo tuomioistuin hylkäsi kanteen sisä-

markkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) toisen valituslautakunnan 7.6.2007 tekemästä päätöksestä pysyttää väiteosaston päätös, jolla oli hylätty yhteisön tavaramerkkihakemusta 002 933 356 koskeva väite, on kumottava

— kirjallisen menettelyn jälkeen unionin tuomioistuimessa on pidettävä suullinen käsittely

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää, että unionin yleisen tuomioistuimen tuomio on kumottava seuraavin perustein:

— unionin yleinen tuomioistuin pysytti virheellisesti voimassa valituslautakunnan arvion yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen (40/94/EY) (¹) (yhteisön tavaramerkkiasetus) 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa olevista sekaannusvaaraa koskevista arviointiperusteista

— unionin yleinen tuomioistuin jätti virheellisesti käsittelemättä kantajan yhteisön tavaramerkkiasetuksen 8 artiklan 5 kohtaan perustuvan vastustuksen

— unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti yhteisön tavaramerkkiasetuksen 75 artiklaa katsoessaan, että valituslautakunnalla oli oikeus prosessiekonomisista syistä jättää tutkimatta täysimääräisesti kantajan loput perustelut, erityisesti ne jotka liittyvät kantajan aikaisemman tavaramerkin erottamiskykyyn

— valituksenalainen tuomio on yhteisön tavaramerkkiasetuksen 76 artiklan vastainen

— unionin yleinen tuomioistuin on menettänyt virheellisesti katsoessaan, että se, että SMHV ei ilmoittanut kantajalle yhteisön tavaramerkkihakemusten haltijan vaihtumisesta ja epäsi kantajalta siten mahdollisuuden esittää huomautuksensa asianosaisen vaihtumisesta, ei rikkonut vakavalla tavalla kantajan oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin

— unionin yleinen tuomioistuin määräsi oikeudenkäyntikulusta Euroopan unionin oikeuden asiaankuuluvien säännösten vastaisella tavalla.

(¹) Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1).